

מר פוג הולך לדוג

סיפרה אירמה ויילד
אייר ג'ורג' ויילד

מר פוג היה איש שמנמן שחי בבית ליד הים.

זה היה בית קטן בעל חדר אחד בלבד. מר פוג
טאטא ואיבק אותו כל יום. אחרי שסידר את
מיטתו ורחץ את כלי האוכל הוא מביט על ביתו
בגאווה.
"זה החדר המסודר ביותר שהיה לאיש שמנמן
כמוני" היה אומר לעצמו.

למחרת הוא יצא לחנות והביא קערת זכוכית גדולה.
 "זהו זה" אמר מר פוג לעצמו. אך כשהעמיד את
 הקערה על השולחן היא נראתה ריקה.
 "אני יודע" קרא מר פוג "אדוג דג שיחיה בקערת
 זכוכית הגדולה על המפה המשובצת בכחול שעל
 השולחן!"

יום אחד קיבל מר פוג מתנה. זו הייתה מפת
 שולחן משובצת בכחול לשולחן שלו.
 "מממ.." אמר מר פוג "עכשיו עלי להשיג קערת
 זכוכית יפה כדי לשים באמצע השולחן."

תחילה הוא תפס דג גדול, שלא התאים לקערה.
לכן מר פוג זרק אותו חזרה לים.

הוא לקח את החכה שלו ורשת יד, ויצא לים לדוג.

הדג השלישי היה בגודל מתאים בדיוק. מר פוג
החליט שזו חית המחמד שלו וקרא לו "סקיפר".

הדג השני היה כל כך קטן שעלול היה ללכת לאבוד
בקערה הגדולה. גם אותו זרק מר פוג לים, חזרה
לאמה שלו.

סקיפר היה דג מאושר. הוא חיבב את מר פוג ואהב
את החדר המסודר. אבל מעל הכל הוא אהב את
קערת הזכוכית הגדולה שבה חי.

אך יום אחד מר פוג ראה שסקיפר נראה
עצוב. הוא לא גמר את כל הפרורים מלחם
ארוחת הבוקר של מר פוג והוא לא שחה
סביב הקערה בנפנוף זנבו, כרגיל.

"סקיפר מסכן" אמר מר פוג "בוודאי משעמם לו
שם לבד בקערה הגדולה. צריך לעשות משהו
למענו". והוא יצא שוב לים עם החכה והרשת שלו.

מהר מאוד נתפס כוכב ים ברשת של מר פוג,
והוא הכניס אותו לקערה עם סקיפר.

אבל סקיפר לא אהב את כוכב הים בכלל! הוא שחה
במהירות ודפק בפני המים בזנבו עד שמר פוג
נרטב כולו.
"תוציא אותו מכאן!" קרא סקיפר "הוא דביק ויש לו
קרניים ואני לא אוהב כוכבי ים בכלל!"

מובן שמר פוג הוציא את כוכב הים מהקערה
והחזיר אותו לים.
אבל סקיפר נשאר שוב בודד ומר פוג יצא שוב
לדוג. והפעם הוא דג סרטן!

"אולי סקיפר יאהב את הסרטן" אמר מר פוג
והכניס אותו לקערת זכוכית של סקיפר.

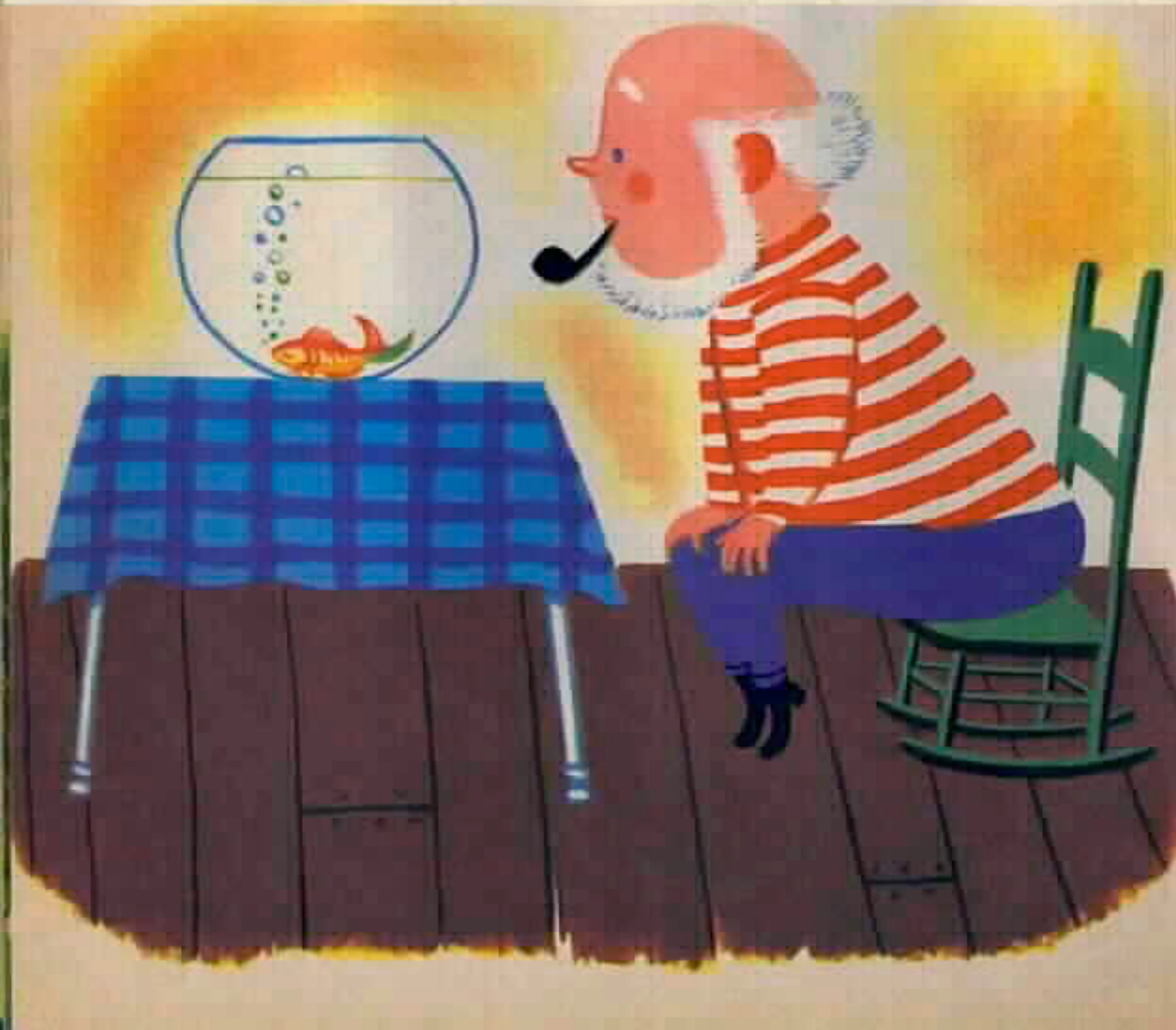

גם את הסרטן סקיפר לא אהב! הוא שחה סביבו
ודפק בזנבו במים עד שהמפה המשובצת בכחול
נרטבה.

"קח אותו מכאן!" קרא סקיפר "אני לא אוהב
סרטנים. הוא טרחן ועצבני ומנסה לתקוף אותי.
קח אותו מכאן!"

עכשיו סקיפר היה שוב בודד. הוא שכב על קרקעית
הקערה מדוכדך.
"אז אולי סקיפר ירצה לשחק עם דג כלשהו ולהתיידד
אתו" חשב מר פוג. הוא יצא שוב עם החכה שלו

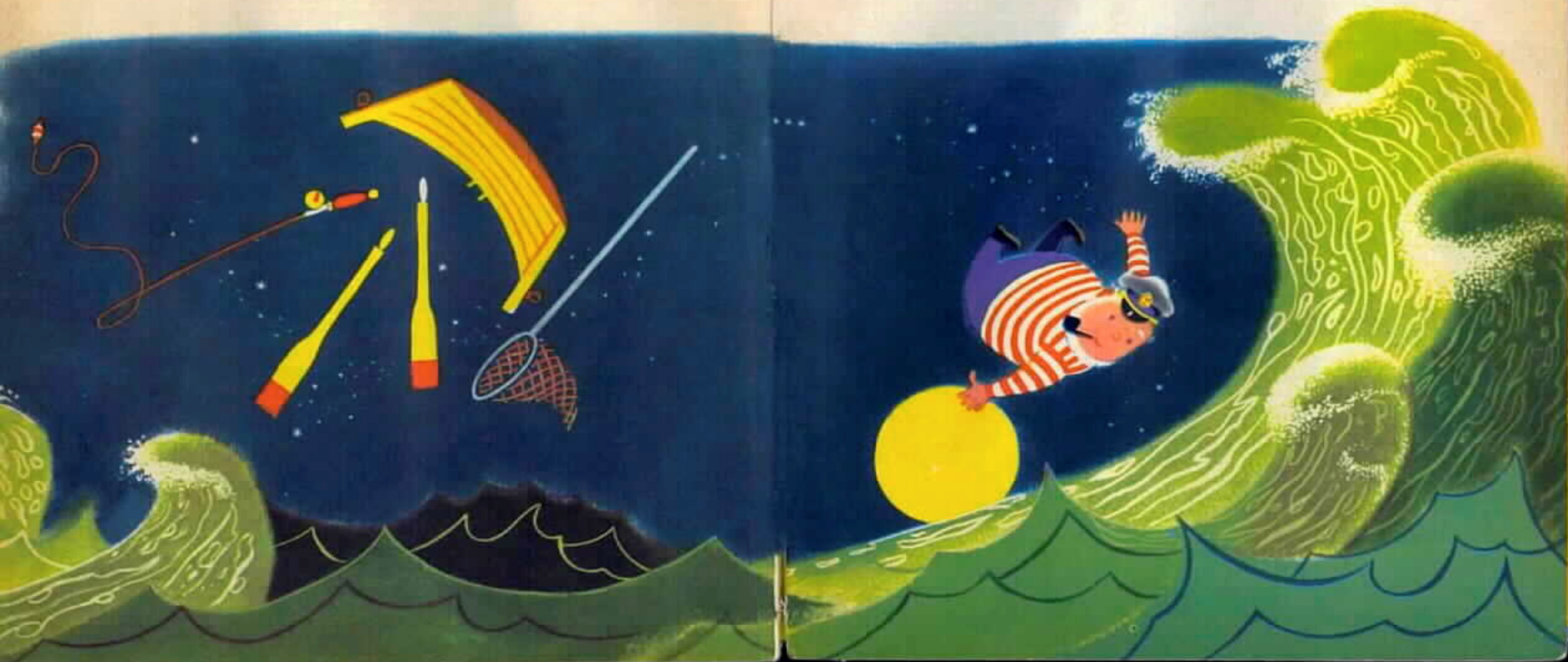

ומר פוג המסכן נאלץ לקחת את הסרטן ולהחזיר
אותו לים. הסרטן שחה רחוק מהחוף ולא הסתכל
אחורה.

גל גדול הרים את מר פוג מעלה, מעלה ושפך
את מר פוג מסירתו לתוך המים!
קודם הוא עלה גבוה ואחר כך הוא טולטל הנה
והנה.

אלא שהפעם מר פוג לא הצליח לדוג שום דבר.
נעשה כבר מאוחר והגלים גבהו מאוד.
"וי, וי!" קרא מר פוג "מה יהיה עכשיו?"
ואז "בוווו..."

הוא התחיל לנגב את פניו
כשהרגיש במשהו קשה בנעל
ימנית שלו. זה היה צדף קטן
יפה!

אחפש גם בנעל שמאלית"
חשב מר פוג "הי! היא
מלאה בחול לבן נקי!"

אחפש גם בנעל שמאלית"
חשב מר פוג "הי! היא
מלאה בחול לבן נקי!"

ואז הגלים זרקו אותו לחוף.
"וי, וי" אמר מר פוג "זה דבר מביר לאדם מנוסה
בדרכי הים. עכשיו אלך הביתה להתייבש."

מר פוג שם את הדג לקערה של סקיפר וגם שפך
חול לבן לתוכה ושם גם את הצדף היפה. ואחר כך
נטע את אצות הים בחול.

סקיפר היה שוב מאושר. היה לו עכשיו חבר
למשחק, ואצות הים, החול והצדף נתנו לו הרגשת
בית ממש.

מר פוג קרא לדג החדש "פליפר". ופליפר וסקיפר
חיו באושר בתוך קערת הזכוכית הגדולה.

אבל אז קרה משהו מוזר. הכובע של מר פוג קפץ
מראשו בעצמו והתגלגל על הרצפה. "עצור!" קרא
מר פוג "כובע חזור, חזור אלי!"
הוא רץ אחרי הכובע ומצא בו.. דג!

בערבים מר פוג נהג לשבת ליד השולחן,
כשפליפר וסקיפר משעשעים אותו
בתעלולים. מר פוג צוחק עד שבטנו רועדת.
"אני אדם בר מזל" הוא אומר "יש לי שתי
חיות מחמד אלא והחדר שלי כל כך
המסודר."